

SZÜRKE A FÖLD ÉS SZÜRKE AZ ÉG

Sillye Jenő

Szürke a föld és szürke az ég, kopár az út, csillag sem ég,
elcsüggedt szívű magányos vándor, hová mégy?
Ne menj tovább, nem futhatsz el,
csak rajtad áll, csak tenned kell,
Elcsüggedt szívű, magányos vándor, van remény!

Refr: Álmaimból, lelkemből, két kezemből,
szívemből szól ez a dal, tied a dal!
Zengjen a dal szívemben, gyulladjon
fény a lelkemben, vezesse lépteidet az isten, vezesse életed, ó...
Valamikor így éltem én, azt hittem már, nincs is remény,
elcsüggedt szívű, magányos vándor voltam én.
Valaki jött, rám nevetett, ne menj tovább, nyújtsd a kezed,
Elcsüggedt szívű, magányos vándor, sose félj! Refr:...

Forrás: www.keresztenydalok.hu